

Dlouho padal sníh, bílý deky na polích
a po dědinách honil tulák vítr dým z komínů.
My jsme táhli dálavou, vojska vloček nad hlavou,
jen v dálce světla vysílací věže jak pár rubínů.
Vedly nás dál svou háravou navigací,
já byl jsem tvůj král, tvůj miláček býk.
Jen mrazivák vál nad mlčící delegací,
než ruku tvou jsem vzal, do lesů zavolal,
tady jsme schovaní, pohřešování.
Tvůj dech se změnil v mráz a kolem pádil čas,
byl nepřítelem na ledovém poli a krájel díl.
Tak jsem hodil korunou, jestli dál jít za lunou,
když zamával nám z mince bílý orel, já sám nevěřil ...
A vedl nás dál svou háravou navigací ...